

**R. P. Ioannis Præpositi Atrebatis, E Societate Iesv, S.
Theologiæ Doctoris, & quondam in Vniuersitate
Louaniensi ac Duacensi Professoris, Commentaria In
Tertiam Partem S. Thomæ De Incarnatione Verbi ...**

LePrévost, Jean

Dvaci, 1629

Art. VII. Vtrum nocturna pollutio Aliquem impediat à sumptione huius
Sacramenti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94249](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94249)

igitur in nostro casu ad euitandam indignam alterius communionem, non potest preberi hostia non consecrata.

Confir. talis hostia, moraliter loquendo, praebetur adoranda; unde sacerdos moraliter est causa materialis idololatriae.

Obiicitur 2. si quis enssem apud alium depofuerit, quem repetat, ut sibi, vel alij noceat, potest, & debet negari, quamuis prauus animus priuati non manifestari deberet, isque deberet infamari, ergo potest negari Eucharistia occulto peccatori publice petenti, quamuis ea de causa sit infamandus.

Resp. neg. consequentiam, est enim dispar ratio, quod ille, qui indignè accessurus est ad Sacramentum, sibi noceat in eo, quod suae potestati subest; quemadmodum enim honesto Sacramento rum visu, vel virtutum exercitio cum Dei auxilio potest aliquis vitam spirituales animae comparare, ita potest sine cuiusquam iniuria eam perdere, & per se loquendo, v. g. si res sit secreta, non potest infamari, eo quod illam perdat: qui verò repetit enssem, ut alteri noceat, versatur in exteriori medio ad nocendum alteri contra iustitiam, ac proinde alter defendi potest etiam cum illius infamia, quia nullus tenetur famam alicuius seruare, si necesse sit eius conatum manifestare ad auertendum damnum tertij, quod machinatur, idem dicendum de eo, qui sibi vult vitam eripere, quae nullo modo subest eius dominio.

ARTICVLVS VII.

Virum nocturna pollutio aliquem impediatur a sumptione huius Sacramenti?

RESPONDET 1. pollutionem, quae est mortalis vel effectus peccati mortalis, de necessitate impedire accessum ad hoc Sacramentum, nisi videlicet aliquem peccati poeniteat, isque confiteatur, in quo pollutio conuenit cum aliis mortalibus.

Respondet 2. pollutionem etiam sine peccato ortam impedire ex quadam congruitate, tum propter sanctitatem corporis, quae aliquo modo repugnat reuerentiae huius Sacramenti, tum propter distractionem mentis, quae peculiariter relinqui solet ex pollutione.

Communiter inter Doctores conuenit nullam pollutionem etiam mortalem, peracta poenitentia, & praemissa confessione, impedire sub mortali sumptionem huius Sacramenti. quæri verò potest, num saltem sit veniale post huiusmodi pollutionem accedere ad hoc Sacramentum praemissa confessione? Affirmat Caietan, in summa, verbo communio num. 6. Viç. num. 81. Sotus distinct. 12. quaest. 1. artic. 7. §. 3. *tertia propositio*, Toletus lib. 6. cap. 16. num. 31. & alij.

Verius tamen videtur, si nullus libidinis sensus remaneat, nullaque mentis euagatio, nullam esse culpam etiam venialem ad hoc Sacramentum accedere, peracta poenitentia, modo explicato, videtur sentire Nauar, cap. 21. summae num. 51. & sentit Lessius in hunc art.

Ex quo sequitur a fortiori, nullum esse peccatum accedere ad hoc Sacramentum post inuoluntariam pollutionem, quia huiusmodi peccatum neque potest colligi ex rei natura, neque ex aliquo precepto positivo, nam quod sanctus Thomas,

responsione 2. docet impedire ex congruitate, non ita est intelligendum, ut, si fiat contrarium, per se loquendo, sit peccatum saltem leue, sed quod sit magis congruum abstinere, ut communiter Doctores. unde licet non sit necessarium, est tamen consilij, & cuiusdam decentiae eum, qui passus est pollutionem etiam inuoluntariam, vno die abstinere a communione, quod probatur ex Apostolo 1. ad Cor. 14. 7. qui censet decens esse, ut etiam coniugati orationis causa mutuo consensu abstineant ab actu coniugali, estque conueniens dignitati, & puritati huius Sacramenti. vbi tamen

Aduerte mediocrem aliquam causam facile praualere huic congruentiae: unde die solemni, quo decet hoc Sacramentum sumi, potest omnino sumi etiam ab eo, qui passus est pollutionem. similiter si sit necesse communicare, ut si religiosus ex regula communicare debeat; item si iubilaeum sit promerendum, immo in casu necessitatis, vel magna utilitatis, sumi potest, quamuis remaneat aliquis libidinis sensus, quia in his circumstantiis homo potest censi permissiue se habere circa huiusmodi passionem, neque propter eam debet impediri ab executione rei necessariae, vel valde utilis. Immo deuotio & desiderium magnum communionis potest sufficere, ut non censeatur minus congruum communicare post pollutionem inuoluntariam.

Ex quo patet quod licet sit suadendum coniugij, qui debitum petiit, ut eo die abstinere a communione, nisi circumstantia aliud suadeat; pars tamen quae debitum reddit, non sit vrgenda, cum non debeat facile priuari tanto bono, eo quod suae obligationi satisfecerit; esset enim illi valde onerosum.

Iuxta hæc possunt explicari varij Patres, qui alias videri possint inter se contrarij: nam qui videntur docere non licere, possunt intelligi non licere ratione effectus secuturi, quod scilicet sit aliquale peccatum communicare remanente libidinis sensu, vel distractione propter praecedentem pollutionem; aliqui volunt id esse minus decens & dissuadendum. Alij verò, rem secundum se spectantes, censent nullum esse peccatum post pollutionem inuoluntariam communicare. videri potest S. Gregorius in responsionibus ad Augustinum Anglorum Episcopum, responsione 10. & 11.

ARTICVLVS VIII.

Virum cibis vel potus praesumptus impediatur sumptionem huius Sacramenti?

AFFIRMAT.

DVBIUM I.

Virum hoc Sacramentum communiter solum possit sumi a ieiunis?

LVTHERSVS, quem alij sequuntur haeretici, negat: Sed

Certum est, quibusdam casibus exceptis, ita requiri ieiunium, ut nulli non ieiuno liceat hoc Sacramentum sumere, idque ex constitutione Apostolica, ut testatur August. epist. 118. cap. 6. dicens: *Placet Spiritui S. ut in honorem tanti Sacramenti in os Christiani prius dominicum corpus intraret, quam exteri*

Explicatur PP. in speciem resolutioni datae contrarij.

36.

Resp. affir. contra Lutherum, & alios haereticos.

cibi.